

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-3499/1
30/11/2024. године

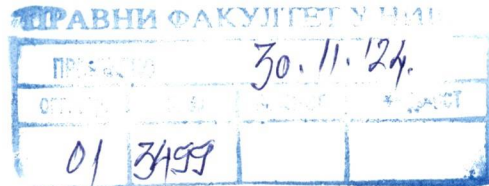
На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Критеријуми и компоненте трајања и окончања кривичног поступка у разумном року”, кандидата Динић Филипа, број досјеа М004/23-О, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 30/11/2024. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

Универзитет у Нишу
Правни факултет

На седници Катедре за кривичноправне науке која је одржана дана 14.11.2024. године на основу члана 34. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу формирана је Комисија за оцену и јавну одбрану мастер рада под називом: „Критеријуми и компоненте трајања и окончања кривичног поступка у разумном року” кандидата Филипа Динића, број индекса М004/23-О. Комисија, након детаљног прегледа мастер рада, подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под насловом „Критеријуми и компоненте трајања и окончања кривичног поступка у разумном року” кандидата Филипа Динића написан је на 158 страница текста, са укупно 446 напомена у фуснотама, које чинедодатна објашњења, цитирање научних и стручних чланака, релевантних прописа и електронских извора. У погледу литературе, приликом израде рада кандидат је користио 61 домаћих и бостраних извора – библиографске јединице (уџбенике, књиге, приручнике, монографије, чланке, коментаре закона) уз осталу истраживачку грађу - 28 прописа и међународних докумената, 7 електронских извора, 33 јединица домаће судске праксе и 54 јединица међународне судске праксе.

Структурално централни део рада подељен је у шест поглавља: 1) Појам права на суђење у разумном року; 2) Међународни извори права на суђење у разумном року; 3) Пракса Европског суда за људска права; 4) Суђење у разумном року у кривичном поступку Републике Србије; 5) Заштита права на суђење у разумном року према Закону о заштити права на суђење у разумном року; 6) Судска пракса националних судова. Рад осим наведеног садржи и: увод, закључак, попис коришћене литературе и остале истраживачке грађе, сажетак и кључне речи на српском и енглеском језику, као и биографију кандидата на крају рада.

Кандидат у уводу (стр. 1-2) наводида је оправдано то што је право на суђење у разумном року уврштено у каталог основних људских права, јер процесна стварност

указује да постоје јасни показатељи одуговлачења кривичног поступка и угрожавања његове ефикасност. Кандидат наглашава да је трајање кривичног поступка у Републици Србији један од препознатљивих проблема српског правосуђа, што потврђују и пресуде Европског суда за људска права донете против Републике Србије. У уводном делу, кандидат напомиње да је предмет рада анализа позитивноправних, али и међународних одредби које се тичу права на суђење у разумном року. Циљ рада је да свеобухватно представи право на суђење у разумном року, да укаже стручној и широј јавности на његов значај, али и да утврди да ли су одредбе Законика о кривичном поступку и Закона о заштити права на суђење усаглашене са праксом Европског суда за људска права и да ли представљају ефикасну основу за остварење права на суђење у разумном року. Кандидат у уводу наводи да ће употребом нормативно-правног, упоредноправног и метода студије случаја анализирати правне норме које уређују трајање кривичног поступка, како у међународној, тако и у домаћој легислативи.

Прво поглавље, под насловом „Појам права на суђење у разумном року“ (стр. 3-5) говори о значају суђења у разумном року и благовременог окончања кривичног поступка. Кандидат у овом делу рада дефинише појам суђења у разумном року, указује да је право на суђење у разумном року једна од најважнијих процесних гаранција садржана у начелу правичног суђења и наводи да је правовремено окончање кривичног поступка важно како би грађани стекли поверење у правосудни систем, и владавину права уопште. Кандидат посебно наглашава да је суђење у разумном року само једна од процесних компоненти правичног суђења, да није реткост да различите процесне гаранције буду међусобно у сукобу, те да је обавеза органа поступка да направи компромис између њих, и да учини цео кривични поступак правичним. На крају уводног дела, кандидат наводи да се ефикасност кривичног поступка састоји из два елемента: законитости и брзине поступања, па с тим у вези, суђење у разумном року се не сме свести само на брзину поступања.

У другом поглављу, које носи назив „Међународни извори права на суђење у разумном року“ (стр. 6-12) кандидат представља све међународне изворе који посредно или непосредно гарантују право на суђење у разумном року. У овом поглављу, посебан део је посвећен Конвенцији за заштиту људских права и основних слобода, која представља најзначајнији међународни документ у области људских права. Кандидат у овом делу објашњава корелацију између члана 6 Конвенције – права на суђење у разумном року и

права лица лишеног слободe на суђење у разумном року из члана 5 става 3 Конвенције, као и везу члана 6 Конвенције са чланом 13 Конвенције који гарантује право на делотворни правни лек. Поред наведеног, кандидат указује на значај Европског суда за људска права и његове улоге у стварању судске праксе.

У трећем поглављу „Пракса Европског суда за људска права“ (стр.13-28) кандидат излаже праксу Европског суда за људска права у погледу временског периода који се узима у обзир приликом обрачуна трајања суђења у разумном року, његове почетне и завршне тачке, као и у погледу критеријума који се узимају у обзир приликом процене да ли је подносиоцу представке повређено право на суђење у разумном року. На крају поглавља, кандидат анализира важније пресуде Европског суда за људска права против Републике Србије.

У четвртом поглављу „Суђење у разумном року у кривичном поступку Републике Србије“ (стр. 29-95) кандидат представља одредбе Законика о кривичном поступку које посредно или непосредно утичу на благовремено окончање кривичног поступка. Кандидат на почетку поглавља објашњава начин злоупотребе права на суђење у разумном року. Кандидат упоредноправном методом представља разлике у поступању према окривљеном на слободи и притвореном лицу, кроз текст Законика о кривичном поступку. Централни део четвртог поглавља је усмерен на детаљну анализу фактора практичне реализације права на суђење у разумном року. Кандидат у овом делу рада хронолошки излаже утицај свих фаза кривичног поступка на суђење у разумном року. Поред тога, кандидат образлаже утицај појединих кривичнопроцесних субјеката на експедитивно окончање кривичног поступка и утицај осталих фактора на његово благовремено окончање.

У петом поглављу „Заштита права на суђење у разумном року према Закону о заштити права на суђење у разумном року“ (стр.96-126) кандидат детаљно представља поступак заштите права на суђење у разумном року. Кандидат на почетку поглавља истиче да је Република Србија усвојила специјални закон о заштити права на суђење у разумном року и указује на његов значај. Кандидат се у овом делу рада бави правним средствима за заштиту права на суђење у разумном року, субјектима који уживају право на суђење у разумном року, мерилима које суд узима у обзир приликом процене да ли је предлагачу повређено право на суђење у разумном року, току поступка по тужби за новчано обештећење и току поступка по тужби за накнаду имовинске штете.

У шестом поглављу, под насловом “Судска пракса националних судова” (стр. 127-140) кандидат наводи примере из судске праксе Републике Србије, ближе наводећи ставове које су апелациони судови и Врховни суд Републике Србије заузимали у поступку заштите права на суђење у разумног року предлагача.

У закључку (стр. 141-144) кандидат наглашава значај откривања узрока неразумног трајања кривичног поступка за припремање стратегије спречавања дуготрајног суђења. Кандидат наводи да узроци нису непознати, већ да је веома захтевно отклонити све узроке за један кратак временски период. Кандидат представља поједине позитивне кораке Републике Србије на плану решавања дуготрајног суђења, али додаје да постоје системски проблеми као што су корупција, утицај политике на независно правосуђе, и изразито ниске плате носилаца правосудних функција. Када је реч о Законик о кривичном поступку, кандидат је мишљења да су законска решења квалитетна, да пружају гаранцију суђења у разумном року, и да, у начелу, представљају добру основу за ефикасан кривични поступак. Ипак, кандидат скреће пажњу да Законик о кривичном поступку поседује извесне недостатке, а они се огледају у појединим одредбама које фаворизују право на суђење у разумном року у односу на право на одбрану окривљеног. С тим у вези, кандидат закључује да је потребно направити баланс између поменутих сукобљених права у наредној реформи Законика о кривичном поступку. Што се тиче Закона о заштити права на суђење у разумном року, кандидат истиче да је законодавац испоштовао стандарде Европског суда за људска права и да је заштита права на суђење у разумном року специјалним законом свеобухватно уређена. Кандидат наводи да ће време показати да ли ће се испунити сви циљеви доношења овог закона, али је један од њих засигурно испуњен – а то је смањење броја представки Европском суду за људска права због повреде права на суђење у разумном року.

Закључак и предлог

Након детаљног разматрања мастер рада „Критеријуми и компоненте трајања и окончања кривичног поступка у разумном року” кандидата Филипа Динића, можемо да закључимо да је пред кандидатом био сложен задатак са више аспеката. Требало је проучити и анализирати научне радове и међународну и националну нормативу којом је регулисано начело суђења у разумном року.

Кандидат је при писању овог рада кроз свеобухватну студију, детаљно анализирао одредбе Законика о кривичном поступку и Закона о заштити права на суђење у разумном року, уз разноврсну праксу националних судова и Европског суда за људска права, и проучио сва релевантна питања везана за тему, предмет и циљ мастер рада.

Овај рад, поред своје научне вредности, претендује да има и практичну вредност и као водич, или приручник за детаљну анализу суђења у разумном року у кривичном поступку Републике Србије.

На основу свега наведеног, Комисија закључује да је мастер рад „Критеријуми и компоненте трајања и окончања кривичног поступка у разумном року” кандидата Филипа Динића резултат самосталног и оригиналног научног рада из области кривичног процесног права. Кандидат је у раду систематизовао и анализирао постојећу правнотеоријску литературу и домаћу и међународну нормативу, и својим радом дао допринос науци кривичног процесног права.

С обзиром да су испуњени сви услови из чл. 36 Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад „Критеријуми и компоненте трајања и окончања кривичног поступка у разумном року” кандидата Филипа Динића подобан за јавну одбрану, па предлаже усвајање Извештаја о оцени мастер рада и подобности за његову јавну одбрану.

У Нишу, дана 02.12.2024. године.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1.
проф. др Саша Кнежевић
2.
проф. др Душица Миладиновић
Стефановић
3.
проф. др Иван Илић